

עין משפט
גר מצוה

בט א מיי פייב מהל' טומאה זרעמ' ה' י ופרכ' מהל' כלס ה' י: ע ב מיי פייב מהל' טומאה זרעמ' ה' א חמג עשן רלנ:

תורה אור השלם

- והבגד כי יהיה בו גנג צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים: ויקרא יב מז
- וזאת תורת גנג צרעת בגד הצמר או הפשתים או השטי או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו: ויקרא יב נט

תום' ישנים

א) פיי מיעוטי כסיוי בגד זמר ופסחים ל"ל וזכיי' כמנו על זה גס זה משמע כפי ידיו פורת דלי שלשה על שלשה אינו ככלל בגדים טוק חרי מיעוטי חתל לשלם על שלם וחלל לשלמה על שלשה ואחתי בגד שלם בשאר בגדים דלל מטמא נגנעים מנל ליה כוב אלל מטמא כפי חג ולין זו הכונה דבמיעוט ג' נחמטט גס משלם על שלשה דשלם על שלם ושלמה על שלשה שיהא חיתריו לשאר בגדים מריבוי חתל מוהבגד אלל מ"מ קמל יס להוסיף מנלל קמל' ג' מיעוט גמ' על ג' ופשלם על שלשה דמחז ריבוי נפקא מריבוי אלל בגד נגט:

מנמל:

ב) אלל אין לפרס ואימא לרבות מוהבגד שלמה על שלמה בשאר בגדים כט ולא שלם על שלם נגנעים ופסחים י דהא מדליתמל' ריבוי לשאר בגדים יעד זמנר ופסחים מחז ועד דנקיטא שיהא יעד זמנר ופסחים מחז אי"כ מה פריך כיון דזמנר ופסחים מחז יפוי הוי לן לאקמיי ריבוי ג' על ג' נזמנר ופסחים ממה שגריס שלמה על שלמה בשאר בגדים כמו נזמנר ופסחים דהא ריבוי זמנר ופסחים נכתב כהמ קמל' לקמן לא קמי צמיר ופסחים מרנא שאר בגדים ועוד מה פריך אימא י מיעוט גמ' על ג' אלל שלמה על שלמה מנמל מניל כיון דליטריך ריבוי ג' על ג' נזמנר ופסחים וי"ל ואימא לרבות מנל על שלמה על שלמה בשאר בגדים וחו' כפי השפוט כפסיו:

ג) מלמלוי כפי ה"ר שלמה אשכנזיפיינא וי"ל ק"ל אי"כ יחיי שיון כל הגנדים ומהא כמג ד' מיות הלל בגד זמנר נגד פסחים אלל וי"ל אי לא ימורל דוהבגד ריבוי אין מיעוט אחר מיעוט אלל לרבות שלם על שלם נזמנר ופסחים ומיילל נרבה שלם על שלם בשאר בגדים דשכח הו' שיהא שיון אלל אין מיעוט דכפיו' לעיל וכן מוטיל יתור על שני מיעוטים כמו וסבגד אלל השתל דמכס ריבוי דוהבגד לרבות ג' על ג' נזמנר ופסחים סם קן אחי חרי מיעוטי למעט ולמנוטי זה וזה משאר בגדים דלי לרבות לשמקן מריבוי דוהבגד:

ריבוי חננאל

רבי שמעון בן אלעזר כתנא דבי ר' ישמעאל תני אלא מונינא דרילוי. ודחי רבא אמר שילשה על שלשה טחפיל בשאר בגדים וזולתי בגדי פשתן איכא בינייהו, ר' שמעון בן אלעזר לא מיעט שאר בגדים אלא מגי, ג' אכל ג' על ג' טחפיל אפילו דשאר בגדים מבלי טומאה, ותנא דבי רבי ישמעאל סבר לא איקרי בגד אלא צמר ופשתים, ובגדים אחרים שעושין משאר עצים לאו בגדים ניהוו ולא מיטמא ג' על ג' ולא שילשה על שלשה. ושקלינן וטרינן

על שלשה בשאר בגדים דאלו שלש על שלש בצמר ופשתים מקי' קא אתר. נשכ"א. והיאך חזר בו בשתיקה. רמב"ן. כ.ט. והלשות שאר בגדים לצמרים. חי ה"ק. ל. ד[ך]הוי טהור. מוס' ה"ח"ט. [ו]לא מיטמו כלל ואפי' בצמרים. דהא אמאי דקאמרי דכר"ע מיהא שלש על שלש בצמרים טמא מנלן, אתנין, ומשי' אחתי קא דייק ואזיל אחתי מגיל', דאימא ד'והבגד' לא לרבות שלש על שלש קא אתי, דאיהו לא חזי אלא לעניים, דטפי משמע דרביה מנייה בגד שלם בשאר בגדים, דחוי בין לעניים בין לעשירים, והאי 'והבגד' מרבה בגד שלם. נשכ"א. לא. דקאי בצמרים מריבין צמרים. מוס' ה"ח"ט. ל. ד. וחינו ומזהר לי אמר קרא בגד צמר בגד פשתים. נשכ"א. לז. שפיר ידענא דצמרים כתיבי בקרא בהדיא, הלכך אימעוט שאר בגדים משלש על שלש שלא יהא טמא בשאר בגדים כמו בצמרים. מוס' ה"ח"ט. לז. אבל שילשה על שלשה טמא דבריהווי אתו מריבויא ד'והבגד'. מוס' ה"ח"ט. לז. דבלאו קי' אית לן לטמאות שילשה על שילשה, [ולפי דבריו] ניהא דמ'והבגד' הוה מריבין שלש על שלש בשאר בגדים, דלשילשה על שלשה לא צריכי ריבויא. מוס' ה"ח"ט. לז. לא מצי לרבווי שלש על שלש. מוס' ה"ח"ט. טז. איכ ע"כ אפי' לא כתיבא אלא חד מיעוטא, נחמטעו שאר בגדים משילשה על שלשה, דלשלש על שלש לא צריכי מיעוטא. מוס' ה"ח"ט. יז. דאי לרבות שילשה על שילשה, לא הוה מכריז מדיי, דאחי בקי' משתי וערב, ואין לומר דלענין צמרים בא לרבות שלש על שלש ולענין שאר בגדים שילשה על שלשה, דאין סברא לחלק בריבוי הכתוב כיון שהפרשה כתובה סתם, והבגד מיייר בכלל הבגדים. מוס' ה"ח"ט. לז. דטמא. מוס' ה"ח"ט. לז. אכתי הדיל למימר דבגד שלם טמאא בשאר בגדים, דלא אמעוט אלא שילשה על שילשה. מוס' ה"ח"ט. ד"ה ולאו קי'. ודחי צריך חללא, חד למעוטי שילשה על שילשה, וחד למעוטי שילשה על שלש. רמב"ן. ד"ה נלמה. יז. ד[ך]אין חילוק בין בגד שלם לשלשה על שלשה. מוס' ה"ח"ט. ד"ה ולאו קי'.

כו:

רבי שמעון בן אלעזר ותנא דבי ר' ישמעאל אמרו דבר אחד. וא"ת כיון דבשאר בגדים אפי' שלשה על שלשה טהור לר' שמעון בן אלעזר אמאי נקט שלם על שלם ומיךר הרב פורת דנקט שלם על שלם משום פשטן^[א] דאפי' שלם על שלם טמא ואע"ג דאמר לקמן (דף כז:) ר"ש בן אלעזר

וסומכוס אמרו דבר אחד דלמר סומכוס סיככה צטווי פסולה משמע

דהא דקאלמר הכא חוץ מפשטן היינו טווי ולא בגדי^[ב] וי"ל דשיקר מילמיה אפרי צבדי פשטן^[ג] ומ"מ דייק לקמן מדללל קאלמר חוץ מצבד פשטן דצטווי נמי איירי^[ד] וא"ת מאי דומקיה דלציי לאוקמה דמנא שלם על שלם משום פשטן ולימא דדוקא נקט^[ה] כמו שאמר רבא^[ו] ואי משום דלא ליפלוג ר"ש בן אלעזר אחנא דבי ר' ישמעאל הא לציי גופיה קאלמר לקמן דהאי מנא דבי ר' שמעאל מפיק מאדקד מנא דבי ר' ישמעאל וי"ל דסבירא ליה לאציי הא דמרנבה לקמן מנא דבי ר' ישמעאל שאר בגדים היינו^[ז] אפי' שלם^[ח] על שלם וסבר דשאר בגדים^[ט] או יהיה צהן טומאה^[י] כמו צמר ופשתים או יהיו טהורים למרי^[יא]:

השתא שתי וערב **מיטמא**.

דחנן כפיי"א דנגעים (משנה ח) כמה יהא צפקיע ויטמא כדי לארוג צו שלם על שלם היינו צתר דקיי"ל בצאריג דמיטמא בשלם על שלם אלל כל כמה דלא ידעינן בצאריג גס שמי וערב לא יטמא אלל כשיהיה כדי לארוג צו הרצב^[א] וא"כ היכי אתי שלשה על שלשה בקי' דשמי וערב ומיךר קי' דנרלה ל' להשמי סכרדא דלצריג שלשה על שלשה עדיף משתי וערב אפי' כדי לארוג צו אלף על אלף ולרשכ"א נראה דודאי צבגד שיך לחלק צשיעורו משום דכתב רחמנא צגד דמשמע צגד שלם אלל שמי וערב^[ב] השיעור תלוי צצברא^[ג] והיכי שלם על שלם^[ד] דחוי אפילו

לעשירים דחוי לא לאיטרופי לבגד גדול: **א** **אתי** בקי'. מפרש הרב פורת דהאי קי' לא נקט אלל להרווחא דמילתא ובלאו קי' נמי אין צריך ריבוי לשלמה על שלמה^[א] דכיון דחזו לעניים ולעשירים צגד חשוב הו' דמה לי שלמה על שלמה ומה לי ד' או ה' אמות כיון שגס זה ראווי כמו זה^[ב] וכן מוכח מדצרי רבא דלמר שלמה על שלמה^[ג] בשאר בגדים^[ד] מלח צגד ומנא ליה^[ה] דילמא איטריך קרא^[ו] לבגד שלם אלמא

משמע דאין חילוק בין צגד שלם לשלמה על שלמה וכן אציי דמוקי או צגד לשלם על שלם צזמר ופשתים דמיטמא צשכרים ולא מוקי לשלמה על שלמה^[ז] משום דשלמה על שלמה הוי ככלל צגד ולא צריך ריבוי וכן משמע ממאי דפריך ואימא כי אימעוט משלם על שלם^[ח] ושם אפרס יוש ליישב דאיטריך קי' דאי לאו קי' ה"א^[ט] צגד משמע צגד שלם^[כ] אלל השתא דליכא קי' גלי^[כא] דבכל מקום דכתיב צגד הוי שלמה על שלמה^[כב]: **ואימא** לרבות שלשה ע"י ש"שאר בשאר בגדים. פי' צקונטרס אלל שלם על שלם צזמר ופשתים אחי צקי' ולא נהירא דהא אחרן כיון דלא חזי לעניים ולעשירים לא אחי צקי'^[כג] ונראה לפרס^[כד] דדחי פריך ואימא לרבות שלמה על שלמה פי' שגרנבה שלמה על שלמה בשאר בגדים דהא ליכא מיעוטא למעוטיניהו^[כה] ולמר ופשתים אחי למעוטי שאר בגדים משלם על שלם דאי לאו זמר ופשתים הוה מריבין ככל בגדים מוהבגד שלם על שלם כיון דקרא סתמא כתיב ומשני זמר ופשתים כתיב והמתקד^[כז] לא היזן קושייתו והיה סבור שהמקשה לא יעד דזמר ופשתים כתיב^[כח] ולהכי דדר פריך^[כט] אימא כי אימעוט משלם על שלם^[ל] היינו קושיא ראשונה אלל שמפרש היטב:

ואימא כי אימעוט משלש ע"י ש"ש. מכאן נמי משמע כפי' הרב פורת דשלמה על שלמה הוי ככלל צגד וקי' להרווחא דמילתא נקט^[לא] דאי שלמה על שלמה לא שמעי' מצבד אלל מקי' א"כ מאי פריך כי אימעוט משלם על שלם מן צריך מיעוט מהיכא תיתי לרבות שלם על שלם בשאר בגדים דריבויא דוהבגד צזמר ופשתים מוקומתי לה אפי' בשלם על שלם דלמה על שלמה לא לאיטריך צזמר ופשתים דהא מקי' דשמי וערב אחי אלל בשאר בגדים דלא אחי צקי' דהא צשתי וערב צדיא כתיב זמר ופשתים^[לב] איטריך ריבוי מוהבגד י לשלם על שלם^[לג] ומיהו שמא המקשה סבר דיש לרבות צשאר בגדים שלם על שלם^[לד] כמו צזמר ופשתים כיון דקרא סתמא כתיב וחד ריבוי לכולהו^[לה]:

תרי מיעוטי כתיבי. ואם תאמר לשתוק מריבויא דוהבגד וע"כ שלם על שלם מנמל צזמר ופשתים דאי לאו הכי תרי מיעוטי למי לי וי"ל דאי לרבות) [מ"ן] ושלם על שלם צזמר ופשתים ה"א דטהור אלל השתא דכתיבי ריבוי דוהבגד וע"כ הכן תרי מיעוטי אחר מיעוט אלל לרבות (ו)לבי דהא לרבות מוהבגד וחד מיעוטי הוה ידעינן שלמה על שלמה בשאר בגדים כדפרישיתי לעיל וא"ת אכתי לשתוק מריבויא דוהבגד וחד מיעוטא ולא ניכתב אלל חד זמר ופשתים ואנא ידענא דשאר בגדים דלא יטמאו צנגעים דמהיכא תיתי וידעינן נמי דזמר ופשתים מיטמו בשלם על שלם דאי לאו הכי אמאי כתב דזמר ופשתים דנגעים צצבד זמר ופשתים דשלמה על שלמה שמעינן מקי' דשמי וערב אלל ודאי לשלם על שלם אחי וי"ל דהשתא דגלי לן קרא דשייכי טומאה דנגעים צצבדים ילפינן השיעור שפיר צקי' דשמי וערב אלל אי לאו איכתיב טומאת בגדים לא הוה ילפינן מקי' דשייך טומאה צצבד והי"א דאין שייך נגע אלל צשתי וערב אלל צבגד לא שייך נגע דשמא לא יכא צו נגע כלל^[לז]:

במה מדליקין פרק שני שבת

ר' שמעון בן אלעזר ותנא דבי ר' ישמעאל אמרו דבר אחד. דמהיכא תיתי לר' שמעון למעוטי שאר צבדים מוטומאה אי לאו דלית ליה הא דמנא דבי ר' ישמעאל. והלכך יוצא מן העץ לאו דדוקא נקט דה"ה לנוגה של עזים וכל מידי דלאו זמר ופשתים הו' ואידי דנקט

יוצא מן העץ לענין סוכה נקט לה נמי לענין טומאה: הוואיל ונאמרו **צבדים צהורה ספס**. כגון צטומאת שרצים וטומאת מת דכתיב צטומאת שרצים או צגד או עור^[א] וצמת וכל צגד וכל כלי עור^[ב] וכן צשכנת זרע וכל צגד וכל עור אשר יהיה עליו שכנת זרע וגו'^[ג] וצליית על כנפי צבדיהס^[ד]: **ופרט** לך הסכס **צאחד** **מן**. צטומאת נגעים כלל תחלה ואח"כ פרט י והצבד כי יהיה צו נגע זרעמ כלל צבגד זמר כו' פרט אף כל צבדים הסתומים ילפי' צמה מניני דהוא ציון אכ דליוו אלל זמר ופשתים: **שלמה**. טפחים: **לר'** **שמעון איז ליה**. דצהדיא תנאס^[ה] אין צו משום שלם על שלם אלל שלמה על שלשה דחוי אף לעשירים מיטמא. ולקמן יליף מנליה צהו טומאה כלל הוואיל ומנגעים יליף דאי לא יליף מנגעים מהיכא תיתי ליה לחלק בין פשטן לשאר מייין: **דכוי עלמא**. בין לאציי בין לרנא אליבא דמי: **תנא:** **צגד** אין לי כו'. כלומר אי הוה כתיב צנגעים צגד אין לי דמיטמא צנגעים אלל צגד שלם: **לעשירים לא** **חויין**. אין מקפדין להניעו וצטווי מצטלי להו לא אחיין צקי': **וטעמא דכתציה קרא** כו'. מסקנא דפירושה דמילתא היא וצחיותא כלומר הלכך טעמא דכתב קרא והצגד לרצויניהו הלכך מיעוטא הא לא רצוניהו לא מיטמו: **ואימא לרבות שלמה על שלמה בשאר בגדים**. ושלם על שלם צזמר ופשתים מיטמו מקי' והאי רצויה לשלמה על שלמה אחא ולשאר צבדים: **אמר קרא צבגד זמר**. פרט אחר כלל למימר דאפי' גדול דשאר מייין לא מיטמו צנגעים:

מנא

ואימא כי אמעיט. שאר צבדים משלם על שלם דצזמר ופשתים אחי צקי' משמי וערב אלל שלמה על שלמה מיטמו מריבויא דוהבגד: **פיי מיעוטי כסיוי**. תרי וימני כתיבי צגד זמר ופשתים זאת תורת נגע הצרעת צגד הזמר או הפשתים: **ט** **מנא** ליה. לרצי שמעון שום טומאה בשאר צבדים הוואיל ושאר צבדים הסתומים למיזין הן מן המפורש:

על שלם על שלם צזמר ופשתים דמיטמא צשכרים ולא מוקי לשלמה על שלמה^[א] משום דשלמה על שלמה הוי ככלל צגד ולא צריך ריבוי וכן משמע ממאי דפריך ואימא כי אימעוט משלם על שלם^[ב] ושם אפרס יוש ליישב דאיטריך קי' דאי לאו קי' ה"א^[ג] צגד משמע צגד שלם^[ד] אלל השתא דליכא קי' גלי^[ה] דבכל מקום דכתיב צגד הוי שלמה על שלמה^[ו]: **ואימא** לרבות שלשה ע"י ש"שאר בשאר בגדים. פי' צקונטרס אלל שלם על שלם צזמר ופשתים אחי צקי' ולא נהירא דהא אחרן כיון דלא חזי לעניים ולעשירים לא אחי צקי'^[ז] ונראה לפרס^[ח] דדחי פריך ואימא לרבות שלמה על שלמה פי' שגרנבה שלמה על שלמה בשאר בגדים דהא ליכא מיעוטא למעוטיניהו^[ט] ולמר ופשתים אחי למעוטי שאר בגדים משלם על שלם דאי לאו זמר ופשתים הוה מריבין ככל בגדים מוהבגד שלם על שלם כיון דקרא סתמא כתיב ומשני זמר ופשתים כתיב והמתקד^[י] לא היזן קושייתו והיה סבור שהמקשה לא יעד דזמר ופשתים כתיב^[יא] ולהכי דדר פריך^[יב] אימא כי אימעוט משלם על שלם^[יג] היינו קושיא ראשונה אלל שמפרש היטב:

ואימא כי אימעוט משלש ע"י ש"ש. מכאן נמי משמע כפי' הרב פורת דשלמה על שלמה הוי ככלל צגד וקי' להרווחא דמילתא נקט^[לא] דאי שלמה על שלמה לא שמעי' מצבד אלל מקי' א"כ מאי פריך כי אימעוט משלם על שלם מן צריך מיעוט מהיכא תיתי לרבות שלם על שלם בשאר בגדים דריבויא דוהבגד צזמר ופשתים מוקומתי לה אפי' בשלם על שלם דלמה על שלמה לא לאיטריך צזמר ופשתים דהא מקי' דשמי וערב אחי אלל בשאר בגדים דלא אחי צקי' דהא צשתי וערב צדיא כתיב זמר ופשתים^[לב] איטריך ריבוי מוהבגד י לשלם על שלם^[לג] ומיהו שמא המקשה סבר דיש לרבות צשאר בגדים שלם על שלם^[לד] כמו צזמר ופשתים כיון דקרא סתמא כתיב וחד ריבוי לכולהו^[לה]:

תרי מיעוטי כתיבי. ואם תאמר לשתוק מריבויא דוהבגד וע"כ שלם על שלם מנמל צזמר ופשתים דאי לאו הכי תרי מיעוטי למי לי וי"ל דאי לרבות) [מ"ן] ושלם על שלם צזמר ופשתים ה"א דטהור אלל השתא דכתיבי ריבוי דוהבגד וע"כ הכן תרי מיעוטי אחר מיעוט אלל לרבות (ו)לבי דהא לרבות מוהבגד וחד מיעוטי הוה ידעינן שלמה על שלמה בשאר בגדים כדפרישיתי לעיל וא"ת אכתי לשתוק מריבויא דוהבגד וחד מיעוטא ולא ניכתב אלל חד זמר ופשתים ואנא ידענא דשאר בגדים דלא יטמאו צנגעים דמהיכא תיתי וידעינן נמי דזמר ופשתים מיטמו בשלם על שלם דאי לאו הכי אמאי כתב דזמר ופשתים דנגעים צצבד זמר ופשתים דשלמה על שלמה שמעינן מקי' דשמי וערב אלל ודאי לשלם על שלם אחי וי"ל דהשתא דגלי לן קרא דשייכי טומאה דנגעים צצבדים ילפינן השיעור שפיר צקי' דשמי וערב אלל אי לאו איכתיב טומאת בגדים לא הוה ילפינן מקי' דשייך טומאה צצבד והי"א דאין שייך נגע אלל צשתי וערב אלל צבגד לא שייך נגע דשמא לא יכא צו נגע כלל^[לז]:

וכן. מוס' ה"ח"ט. כז. כיון דחזי בין לעניים בין לעשירים כשתי וערב, אבל שלש על שלש, אפי' דריביה רחמנא צנגעים מוהבגד', לאו גלוי מלחא בעלמא הו' שיהא כבגד שלם, כיון דלא חזו לעניים ולעשירים כבגד גדול, אלא היכא דריביה רבייה, ה'א בעלמא לא. נשכ"א. כח. ואפי' אתה אומר דהשתא ק' הדור ב' הו"ל לפרושי הכי בהדיא, ואימא לרבות שלשה מ'אין. ה'א בעלמא לא. נשכ"א. ל. ד[ך]הוי טהור. מוס' ה"ח"ט. [ו]לא מיטמו כלל ואפי' בצמרים. דהא אמאי דקאמרי דכר"ע מיהא שלש על שלש בצמרים טמא מניל', דאימא ד'והבגד' לא לרבות שלש על שלש קא אתי, דאיהו לא חזי אלא לעניים, דטפי משמע דרביה מנייה בגד שלם בשאר בגדים, דחוי בין לעניים בין לעשירים, והאי 'והבגד' מרבה בגד שלם. נשכ"א. לא. דקאי בצמרים מריבין צמרים. מוס' ה"ח"ט. ל. ד. וחינו ומזהר לי אמר קרא בגד צמר בגד פשתים. נשכ"א. לז. שפיר ידענא דצמרים כתיבי בקרא בהדיא, הלכך אימעוט שאר בגדים משלש על שלש שלא יהא טמא בשאר בגדים כמו בצמרים. מוס' ה"ח"ט. לז. אבל שילשה על שלשה טמא דבריהווי אתו מריבויא ד'והבגד'. מוס' ה"ח"ט. לז. דבלאו קי' אית לן לטמאות שילשה על שילשה, [ולפי דבריו] ניהא דמ'והבגד' הוה מריבין שלש על שלש בשאר בגדים, דלשילשה על שלש לא צריכי ריבויא. מוס' ה"ח"ט. לז. לא מצי לרבווי שלש על שלש. מוס' ה"ח"ט. טז. איכ ע"כ אפי' לא כתיבא אלא חד מיעוטא, נחמטעו שאר בגדים משילשה על שלשה, דלשלש על שלש לא צריכי מיעוטא. מוס' ה"ח"ט. יז. דאי לרבות שילשה על שילשה, לא הוה מכריז מדיי, דאחי בקי' משתי וערב, ואין לומר דלענין צמרים בא לרבות שלש על שלש ולענין שאר בגדים שילשה על שלשה, דאין סברא לחלק בריבוי הכתוב כיון שהפרשה כתובה סתם, והבגד מיייר בכלל הבגדים. מוס' ה"ח"ט. לז. דטמא. מוס' ה"ח"ט. לז. אכתי הדיל למימר דבגד שלם טמאא בשאר בגדים, דלא אמעוט אלא שילשה על שילשה. מוס' ה"ח"ט. ד"ה ולאו קי'. ודחי צריך חללא, חד למעוטי שילשה על שילשה, וחד למעוטי שילשה על שלש. רמב"ן. ד"ה נלמה. יז. ד[ך]אין חילוק בין בגד שלם לשלשה על שלשה. מוס' ה"ח"ט. ד"ה ולאו קי'.

מסורת הש"ס

א) יצמות ד: מנחות לט.;
ב) גניי לר, א) ויקרא יא[ח];
ג) נצמדנר לא[ח];
ד) ויקרא[ח];
ה) ויקרא יב טו,
ו) ויקרא יב, ח) וי"א[ח];
ז) שייך לרף כו, י) כ"ה יבסת השני' שזח דיפור כפיי' וגריס לעיל דלצריג שלם על שלם עדיף אלל כתי' גריס לעיל דלצריג שלמה על שלמה כי ויך מפי הרב פורת שיך לדיכר אי עס דלעיל וקאי קאי' דשלמה על שלמה,
ח) וי"א לשלמה על שלמה[ח];
ט) ומוס' ה"ח"ט הגיוסא:
על שלמה ועי' מהר"ם.

מוסף תוספות

א.דקמיל' מוס' ה"ח"ט. ב. ולא שייך גצי' בטורי. מוס' ה"ח"ט. ג. מדקאמר גצי'. מוס' ה"ח"ט. ד. ותחזי דייקני מניי, דבגד פשתן מטמא שלש ב' שלש וגם אם סככה בטורי פסולה. מוס' ה"ח"ט. ה. שאין בו משום שלש על שלש אבל יש בו משום שילשה על שילשה. ויטעני' א. דמסתבר בחותי. מוס' ה"ח"ט. ב. דטמא. מוס' ה"ח"ט. ג. דומיא דבגד צמר וכו' וכיון שכן, ליכא לאוקמיי דרשבי"א בחותי. ויטעני' ט. אין שום תנא מחלק בטומאות[ח], אלא. מוס' ה"ח"ט. י. לגמרי. מוס' ה"ח"ט. יא. ואי אמרי' דרשבי"א סבר דשאר בגדים יש בהם משום שילשה על שילשה הו"ל דעת שלישית ולא אתיא כהת"ך ולא כתנא בהרא דבי ר' ישמעאל לקמן. אבל רבא סובר דהבגד דבי ר' ישמעאל דלקמן לא מרבי שאר בגדים אלא לשילשה על שלשה ומשי"ה מוקים רשבי"א בחותי, ודלא כי האת תנא דבי ר' ישמעאל. ריעי"א. יב. ויתר מ'שלשה על שילשה. מוס' ה"ח"ט. יג. שאין במשמעותו והיה. מוס' ה"ח"ט. יד. כמה יראה בו ויהא חשוב לטמא טומאת נגעים, ושיעורו הכמיום. יט. דהוי דהוי דאריג שלש על שלש לא חזי אלא לעניים, שתי וערב כרי לארוג בו שילש על שלש. מוס' ה"ח"ט. יז. טמא. יח. ואין אלא כול' לחלק ביניהם. מוס' ה"ח"ט. אלא כל שראוי לעניים ולעשירים, בגד האמור בתורה הו'. רמב"ן. יא. טמא. מוס' ה"ח"ט. יב. ואי איתא דבישילשה על שלשה אי לאו קי' לא ה"י דינו כבגד שלם. חי ה"ק. כ. לרבות שילשה על שילשה. מוס' ה"ח"ט. כא. לטמא. מוס' ה"ח"ט. כב. ובישרים לא אחי בקי' דאין שתי ערובי מטמא בהם. מוס' ה"ח"ט. ואחזי שילשה על שלשה בצמרים דמטמא בשרצים מניל', אלא. נשכ"א. כג. אבל שילשה על שלשה מוטמא, ואי צריך קרא לשילשה, מגיל' דשילשה על שלשה מוטמא, הא לא כתוב כי ריבוי, והכי איבעי לי למימר, כי אימעוט משלש על שלש ומשילשה על שלש, אבל בגד שלם מוטמא, אי אין חילוק בין בגד שלם לשילשה על שילשה. מוס' ה"ח"ט. כד. דיבגד'. מוס' ה"ח"ט. כה. משמע, ואפי' שילשה על שילשה טהור. מוס' ה"ח"ט. כו. קי', ד'רבגד' לא משפל דשאר בגדים אלא אפי' שלשה על שלשה,